

אליה כמו שראוי. יוצאת ממעופפת אצלם כמו שנחטא, ובה אוחזים כל אותם בני. ומשיחים לאורה שרוכצת עליהם, והולכת. משום שהרי מברקיע השמי עלייה, ולמעלה, במקשה מפרק אל תדרש. שלח אותה, שלא תוכל להשיגה, ועל זה בתוב (דברים כב) שלם תשלח וגו.

מקרא קדש - זהה הקריאה והatzפוץ שעוזים לאורה צפור קדושה בראשותה. ובין שאוחזים בה אחר הימים, נקרים מקראי קדש. צפור זו נקרהת קדש, שבחות בקדש היא להם. ומשום שהיא קדש, היא קוראת לבם ובאים אצלה. ומשום זה נקרים מקראי קדש. היא קוראת, וישראל מצפאים עמה וקוראים גם כן. ועל זה הם באים אצלם ואוחזים בהם. ומשום זה יקרה (דברים כב) אלה מועדי יי' מקראי קדש אשר תקרו אתם. מקראי קדש - במצפאים אתם. מקראי קדש, ובאותה צפור קדושה. קדש - שקוראת להם.

רעה מהימנא

אמר הרוצה הנאמן, דברים אלו במא סתוים הם למי שלא ידע, ונගלים למי שיודע בהם. ורקאי אותה צפור היא השכינה. וכן שלה זה בית המקדש. ישראל הם האפרוחים, שאמא יושבת עליהם. וזה שבחות (דברים לט) והאם רבצת על האפרוחים, והם בעלי משנה שמעופפים במקומות שלה. או ביצים - אלו בעלי מקרא.

ובמן שחתטו ישראל ונחרב בית המקדש, מה בתוב? שלם תשלח את האם. זהו שבחות (ישעה ט) ובפשעים שלחה להם, ואלו בעלי ששנה סורי משנה בתוב לך. שהם

יאות. נפקת ופרחת לגבייהו כמה דעתם, ובה אחדין כל אינון בניין. ומשלחן לההוא דרביעא עלייהו ואזלת. בגין דהא מן רקייעא شبיעאה וליילא, במכמה מפרק אל תדרש. שלח לייה, שלא יכול לאדקה ועל דא כתיב, (דברים כב) שלח תשלח וגו.

מקרא קדש, דא קרייה וצפואה, דעבדין לההוא צפרא קדישא בקדמיתה. ובין דאחדין בה שאר יומין, אקרון מקראי קדש. האי צפרא אקרוי קדש, דכתיב, כי קדש היא לכם. ובгинן דאייה קדש, אידי קראה לכולחו ואתין לגבה. ובгинן בך אקרון מקראי קדש. אידי קראה, וישראל מצפאנ בחדה, וקרואן אוף הבי. ועל דא אינון אתין לגבייהו, ואחדין בהו. בגין בך (ויקרא כב) אלה מועדי יי' מקראי קדש אשר תקרו אתם. מקראי קדש, במצפואה דלהון, ובההוא צפרא קדישא קדש, דקרא לון.

רעה מהומנא

אמר רעה מהימנא, מלון אלין, כמה סתימין אינון, למן דלא ידע, וגלין למן יידע בהו. ואני ההוא צפרא אליו שכינטא. גון דילה, דא בי מקדשא. ויישראל אינון אפרוחין, דאיפא יתבא עליהו. רקא הוא דכתיב, (דברים כב) והאם רבצת על האפרוחים, ואינון מארי משנה, דפרוחין בפקודין דילה. או ביצים, אינון מארי מקרא.

ובזמנא דחכו ישראל, ואחריב בי מקדשא, מה כתיב. שלח תשלח את האם, רקא הוא דכתיב, (ישעה ט) ובפשעים שלחה אפסם. ואינון מארי שיתא סורי משנה כתיב בהו, ואת הבנים תקח לך. דאיןון שית, ובפשעים שלחה אפסם. ואלו בעלי ששנה סורי משנה בתוב לך. שהם